PREMIERĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU !
TREI ECHIPE ROMÂNEȘTI
VOR JUCA ÎN TURUL III
AL CUPELOR EUROPENE

Proletari din toate țările, uniți-vă !



Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIV – Nr. 12 094 | 4 PAGINI – 50 BANI | Vineri 11 noiembrie 1988

STEAUA A DAT UN RECITAL ȘI ÎN DEPLASARE

● Pregătită temeinic, echipa surmontează un dificil moment psihologic ● Eficacitate proprie echipelor mari ● Lăcătuș, ca la Glasgow...

În momentul legăturii directe cu stadionul din Moscova, un telespectator mai puțin avizat cu „datele preliminare" ale meciului Spartak — Steaua ar fi putut crede că pe terenul-patinoar au pătruns 22 de schiori (sau, cumva, hocheiști), care, îndrăgind balonul rotund, își completează antrenamentul cu o partidă de fotbal.

Ar fi fost o eroare, desigur, să crezi așa ceva, clipele imediat următoare primului fluier de arbitru demonstrînd că sub căciulițele groase de lînă se... ascund coechipierii lui **Rinat Dasaev**, iar de partea cealaltă a terenului, echipați ca și partenerii lor, cu ciorapi lungi, se aflau **Lung, Iovan, Belodedici, Ungureanu** și așa mai departe pînă la (inclusiv) jucătorul Stelei cu nr. 11.

N-a trebuit să treacă prea mult pentru a te convinge de faptul că, în pofida unor condiții favorabile mai degrabă echipei din Moscova, unde iarna aspră sosește mult mai devreme decît la București, superioritatea, pe toate planurile,



Dasaev față-n față cu Hagi, sau portarul numărul unu al lumii la un pas de... pericol Foto : Eduard ENEA

apartinea formației noastre campioane. Într-atît de exact era jocul ei în apărare ca și în atac, moment în care pentru **Belodedici, Hagi, Rotariu, Lăcătuș, Pițurcă** și colegii lor mingea constituia — **trăsătură definitorie a echipelor mari** — un simplu mijloc de echilibru într-un spațiu care oferea, mai degrabă, situații de... dezechilibru.

Și, precum s-a văzut, ofensiva declanșată din start de formația oaspete (sub privirile celor 23 000 de spectatori surprinși de îndrăzneala jucătorilor noștri, care nu ei trebuiau să remonteze după prima manșă) avea să fie, relativ repede, răsplătită pe tabela electronică de marcaj: ca și la Glasgow (în primăvară), cel care deschidea scorul era **Lăcătuș**, dezinvolt și sigur pe el la șutul cu care, din afara suprafeței

Gheorghe NICOLAESCU

(Continuare în pag 2-3)

Victoria continuă cursa
UN NUME TRANSFORMAT ÎN RENUME

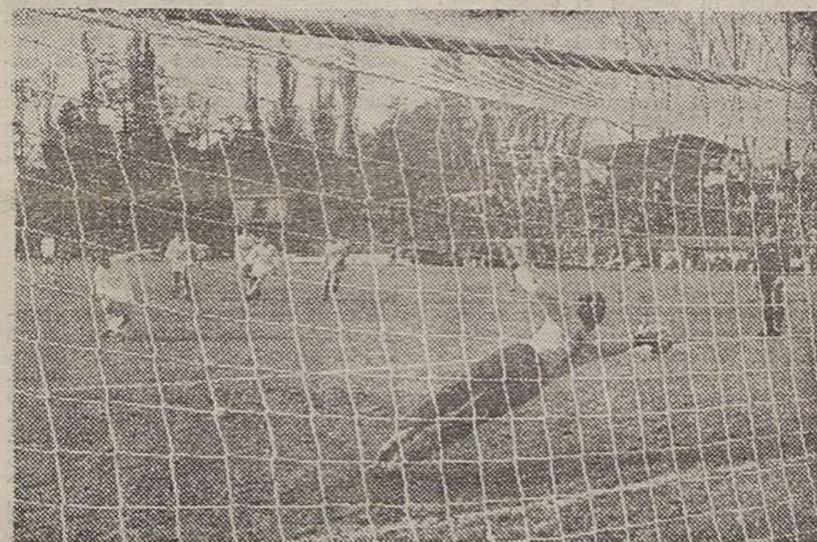
● 1–0 (0–0) în returul cu Dinamo Minsk ● Gol al lui C. Solomon din penalty ● Succes meritat, rod al unui splendid efort colectiv ● Azi, tragerea la sorți pentru etapa a 3-a, programată imediat

După 1–2 în tur, la Minsk, Victoria avea nevoie de 1–0 la București, joi, pentru a se califica în etapa a treia a Cupei U.E.F.A. în virtutea clauzei care, la scor general egal, dublează golurile marcate în deplasare. Și cu 1–0 a cîștigat, pășind — pentru întîia oară în scurta și densa ei istorie — într-o fază atît de înaltă a unei competiții continentale și devenind astfel cea de a treia „ambasadoare" a fotbalului românesc care continuă cursa pentru Europa ! O frumoasă ispravă, realizată prin muncă, seriozitate și dăruire, pentru care jucătorii și antrenorii, întreaga conducere a asociației, ca și forul tutelar (care a creat condițiile necesare performanței internaționale), merită cele mai calde felicitări !

Așadar, ieri, obiectiv îndeplinit pentru Victoria, la capătul unui meci pe care l-a dominat cu autoritate din primul pînă în ultimul minut (8–3 la cornere, 11–2 la șuturi etc), toți componenții ei luptînd cu abnegație, pînă la sacrificiu, pentru fiecare minge, pentru fiecare metru de gazon. Succesul formației lui Halagian și Timar capătă și mai multă substanță (și rezonanță), dacă ținem cont de faptul că Dinamo Minsk a „tras cu dintii" de avantajul fragil luat în 26 octombrie, apărîndu-și șansa cu o înverșunare care a depășit pe alocuri limitele regulamentului. De altfel, 4 dintre fotbaliștii oaspeți au primit cartonașe galbene (Șiroki, Gotmanov, Derkaci și Antonovici) ! În fața unui adversar nu doar valoros, ci și determinat la maximum, echipa bucureșteană a demonstrat și clasa, și unitatea, și inspirația, și răbdarea

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag 2-3)



C. Solomon transformă lovitura de la 11 m și... cale liberă pentru Victoria către turul 3 ! Foto : Aurel D. NEAGU

DINAMO, SUPERIOARĂ LUI DUNDEE UNITED ÎN AMBELE PARTIDE

● Golul lui Mateuț, golul unei calificări mai mult decît meritate ● Dundee United, o echipă de o tenacitate rareori văzută ● A decis forcingul final

Așadar, e... primăvară la Dinamo. Ca acum cinci ani, cînd, tot într-o zi de noiembrie, echipa în alb-roșu urca în sferturile de finală ale altei competiții continentale (C.C.E) prin eliminarea formației vest-germane S.V. Hamburger. De data aceasta, obstacolul depășit s-a numit valoroasa formație scoțiană Dundee United, în palmaresul căreia se află înscris un traseu de invidiat: 78 de partide jucate, 34 de victorii (9 obținute în deplasare !), 23 de jocuri egale, 113 goluri marcate și 71 primite. De-a lungul competițiilor continentale, echipa lui Jim McLean a disputat două sferturi de finală, o semifinală și, cel mai recent (anul trecut), o finală de Cupa U.E.F.A. (!), pierdută la mare luptă în fața suedezilor de la I.F.K. Göteborg (0–1, 1–1). Ca să nu amintim și printre învinsele echipei lui Jim McLean, pe teren propriu, s-au aflat formații de primă mărime din Europa, ca F.C. Barcelona, Borussia Mönchengladbach, Werder, Anderlecht, Benfica etc.

Iată, deci, cine a fost Dundee United, această formație puternică, care, confirmînd spusele antrenorului el înaintea jocului retur cu Dinamo, a lăsat la București o excelentă impresie. Joc în mare viteză, datorită calităților echipierilor ei, o tenacitate rar văzută (nici un moment n-au renunțat la luptă), un pressing „ucigător", o agresivitate legiță din comun, proprie marilor echipe britanice, iată armele cu care echipa oaspete a încercat să forțeze răsturnarea rezultatului obținut de Dinamo pe Tannadice Park. Conform anticipărilor, Dundee a aruncat totul în luptă, fiindcă ea nu mai avea ce pierde în partida-retur.

Sigur că formația noastră se aștepta la o astfel de replică

Stelian TRANDAFIRESCU

(Continuare în pag 2-3)

ECHIPAJUL CAMPION LA RALIURI STABILIT ÎN ULTIMA ETAPĂ...

● Cuplul S. Vasile – O. Scobai, învingător

S-a încheiat și Campionatul Republican de raliuri la automobilism. Aceasta, o dată cu desfășurarea **Raliului Castanelor**, pe meleagurile Maramureșului, întrecere egală cu ultima etapă, a cincea (după Raliul Brașovului, Raliul Deltei, Raliul Harghitei, Raliul Bucovinei), a campionatului din acest an.

După cum se știe, înaintea acestei etape, la titlul de campion absolut al anului aspirau, îndreptățit, și cu șanse reale, nu mai puțin de cinci echipaje: experimentații **L. Balint — C. Zărnescu** (campionii de anul trecut), **S. Vasile — O. Scobai**, apoi tinerii „noului val": **N. Andrei — N. Voican** — toți de la I.A. Dacia Pitești, precum și cei ce apără cu nădejde culorile echipei I.A.T.S.A. Pitești și I.P.A. Sibiu, cuplurile **I. Mălăuț — D. Ionescu**, respectiv **M. Costinean — E. Roșca**. Raliul Castanelor era cel care urma să decidă și, firesc, a făcut-o. Cu cei 448,92 km ai săi (din care numai 286 km pe as-

Modesto FERRARINI

(Continuare în pag. a 4-a)

Azi și mîine, în Divizia A
ETAPĂ COMPLETĂ LA HOCHEI

Astăzi și mîine, Divizia A la hochei, prima grupă valorică, programează, în cadrul celei de a 7-a etape, meciurile duble dintre cele șase echipe ale primului eșalon. **Pe patinoarul „23 August"**, de la ora 17, echipa campioană, **Steaua**, va întîlni pe **Progresul Miercurea Ciuc**, prilej nu numai de menținere în fruntea clasamentului, dar și de verificare înaintea apropiatelor jocuri din Cupa Campionilor Europeni. La **Miercurea Ciuc**, **Sport Club** primește replica formației **C.S.M. Viitorul Gheorgheni**, care a obținut victorii prețioase în acest campionat. Partidele încep la ora 16,30. **La Galați, C.S.M. Dunărea — Dinamo București**, de la ora 17, oaspeții urmărind consolidarea poziției în grupă, în timp ce suporterii localnici așteaptă revirimentul favoriților.

HANDBALUL MASCULIN — MARELE ABSENT LA J.O. — PREZINTĂ SEMNE DE PROGRES, DAR ÎNCĂ PREA MICI

● Se impune o mai justă evaluare a activității unităților sportive școlare ● Cu hotărîre să se treacă la eradicarea compromisurilor ● Lotului de tineret să i se asigure o pregătire superioară ● Sprijin mai activ „reprezentativei" din partea organelor sportive județene

Iubitorii handbalului din țara noastră (foarte numeroși, cum se știe) ar fi dorit, cu siguranță, ca la ora bilanțului sportivilor români la Jocurile Olimpice din acest an sportul lor îndrăgit să fie în prim-planul atenției. Și motivația pentru o astfel de afirmație stă tocmai în multele și frumoasele succese repurtate, este drept cu ani în urmă, de școala românească de handbal. Cele patru titluri de campioni mondiali obținute de băieții noștri (lor le vom acorda atenție în aceste rînduri), patru medalii olimpice — una de argint și trei de bronz —, succese de prestigiu în competiții continentale, Jocurile Balcanice, Campionatele Mondiale Universitare și alte competiții de anvergură s-au constituit în tot atîtea motive pentru ca handbalul românesc să încerce să completeze singurul loc rămas liber în panoplia trofeelor: medalia de aur la Jocurile Olimpice. Este drept, un astfel de obiectiv nu este la îndemîna oricui, însă tradiția creată de handbaliștii români, valoarea de ansamblu a școlii românești făceau ca un astfel de deziderat să nu fie, sau măcar să pară, imposibil. Și totuși...

Și totuși, handbalul nostru nu numai că nu poate să raporteze umplerea golului de care aminteam, dar nici măcar nu a ajuns în situația să lupte pentru o medalie olimpică și asta pentru simplul și dureros motiv al ratării calificării la Jocurile Olimpice.

Cum este cunoscut, la ediția a XI-a a Campionatelor Mondiale de handbal, grupa A, din februarie — martie 1986, din Elveția, echipa țării noastre a ocupat un loc (de nimeni dorit și greu de anticipat) cu mult sub potențialul real al handbalului românesc: locul nouă. Era de altfel, cea mai slabă poziție ocupată de handbaliștii noștri la o astfel de competiție internațională. Clasarea așa de slabă a adus alte două mari prejudicii : necalificarea la Jocurile Olimpice din 1988 și retrogradarea în grupa B a Campionatelor Mondiale.

Este știut că în viața oricărei echipe (mai ales în cea din jocurile sportive) pot apărea la un moment dat sincope, că generațiile de sportivi nu sînt totdeauna de aceeași valoare (și, din nefericire, tot handbalul masculin românesc a demonstrat cum după două titluri mondiale — în 1961 și 1964 — a urmat bronzul din 1967, pentru ca apoi alte două titluri supreme — în 1970 și 1974 — să confirme afirmația de mai sus), că de multe ori este mai greu de menținut o poziție cucerită decît cucerirea altor piscuri etc., etc.

Iată însă că și astfel de motivații nu-și au acoperirea totdeauna : înfrînsă formației lesne la C.M din Elveția în meciul pentru locurile 9–10, echipa Uniunii Sovietice, la data aceea și ea în fața schimbării de generații, de refacere etc., a găsit resursele necesare pentru ca un an mai tîrziu să cîștige turneul de calificare (organizat în Italia), să-și continue apoi fortificarea și să cîștige medalia de aur la recentele Jocuri Olimpice, ediția a XXIV-a, în timp ce echipa reprezentativă a țării noastre și-a continuat coborîrea pe toboganul performanței.

S-au analizat cauzele care au dus la o astfel de situație, s-a apreciat că un adevărat lanț al slăbiciunilor a condus la ieșirea handbalului nostru din prim-planul atenției și a creat atîtea

Mihail VESA

(Continuare în pag. 2-3)